

La pluja no atura els Amics de les Arts a Cap Roig

El grup presenta al festival de Calella el seu nou disc, "Només d'entrar sempre hi ha el dinosaure"

Els Amics de les Arts, divendres a la nit, dalt de l'escenari de Cap Roig.

Van acabar havent-se de protegir amb paravents, però això no va desanimar Joan Enric Barceló, Daniel Alegret, Ferran Piqué i Eduard Costa. Els Amics de les Arts van repassar divendres a Calella de Palafrugell, al llarg de gairebé dues hores, alguns dels seus grans èxits, com "Jean Luc", "4-3-3" o "Tren transiberià", que van combinar amb la presentació dels nous temes, com "El mite de Prometeu", "Ja no ens passa" o "Corredor de fons".

LAURA FANALS CALELLA DE PALAFRUGELL

Els Amics de les Arts són el grup de moda aquest estiu. Presenten disc, Només d'entrar sempre hi ha el dinosaure, i això vol dir trobar-se'l fins a la sopa: Sons del Món, Cap Roig, Peralada, Porta Ferrada... no deixaran cap escenari per trepitjar. Però una cosa no treu l'altra: malgrat aquesta maratò, de moment estan aconseguint fer vibrar el públic allà on es presenten. I Cap Roig, divendres passat, no va ser una excepció: malgrat la pluja, que va ser més que una amenaça i va obligar assistents i membres de la banda a utilitzar paravents, Els Amics de les Arts van oferir un concert que, malgrat començar fred, a molts se'ls va acabar fent curt.

Joan Enric Barceló, Daniel Alegret, Ferran Piqué i Eduard Costa van aprofitar els primers compassos de la nit per presentar els temes del nou disc. Així doncs, van arrencar amb El mite de Prometeu i Corredor de fons per anar intercalant després altres cançons més conegudes, com ara Monsieur Cousteau, L'home que dobla en Bruce Willis. Al públic li va costar escalfar-se, potser perquè el nou disc es va publicar a l'abril i, per tant, encara no hi ha hagut temps d'aprendre's les lletres. El grup, tanmateix, va anar-se posant el públic a la butxaca amb acudits i bromes constants.

Només va haver-hi un moment de pànic: quan van començar a caure quatre gotes i bona part del públic es va aixecar per anar a recollir paravents. Sonava M'he aficionat al ball i semblava que el concert es podia trencar... però no. La pluja va donar una treva i, a l'equador del concert, van arribar les cançons més conegudes de la nit: Les meves ex i tu, Jean-Luc i 4-3-3, que van fer que el públic s'oblidés de la pluja i arrenqués a cantar i a ballar. A partir d'aquí, la connexió entre el grup i el públic no va parar de créixer, com es va demostrar en peces com Ja no ens passa (la més coneguda del nou disc) o Preferiria no fer-ho.

En retirar-se per primer cop de l'escenari, el públic els va reclamar amb crits d'independència i picant de peus. I

sí, els Amics de les Arts van tornar a sortir a l'escenari -abillats amb paravents- per fer uns bisos que van incloure el Tren Transiberià i A mercè d'un so, cançó inspirada en la popular sèrie de televisió Juego de Tronos. Aquests bisos, però, es van fer curts per al públic, que encara en reclamava més. I el grup va haver de tornar a aparèixer sobre l'escenari, tot confessant que el radar indicava que el ruixat era imminent i que, per tant, s'haurien d'afanyar. "Si ara plou, aguanteu!", van demanar, abans d'oferir l'últim tema del concert: L'home que treballa fent de gos. I sí, el cel va respectar el final d'una festa que ben aviat es tornarà a repetir, ja que el 14 d'agost estaran a Porta Ferrada i el dia 16, a Peralada.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/estiu/2014/07/27/pluja-no-atura-amics-arts/680477.html?utm_source=rss